

1944

No. 64

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 30 Mei 1944 No. 1492, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den thans geldenden tekst van de „Verordening op drankhuizen en huizen van openbare gemakelikheden (G. B. 1872 No. 1)“.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Procureur-Generaal ;

Herlezen de resolutiën van 8 Juli 1936 No. 2263 en 20 April 1944 No. 1059 ;

B e s l u i t :

Te bepalen, dat de „Verordening op drankhuizen en huizen van openbare gemakelikheden (G. B. 1872 No. 1)“, zooals zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 19 November 1890 (G. B. No. 26), 28 Juli 1893 (G. B. No. 21), 23 September 1905 (G. B. No. 63), 21 April 1906 (G. B. No. 19), 29 November 1915 (G. B. No. 78), 5 December 1935 (G. B. 1936 No. 42) en bij de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48), met den tekst van artikel 2 van de verordening van 5 December 1935 (G. B. 1936 No. 42) en van de Overgangsbepaling, artikel 17, der Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. 48), nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 30sten Mei 1944.

J. C. BRONS.

Uitgegeven, den 8sten Juni 1944.

De Gouvernements-Secretaris,

G. MERTENS.

Tijd.

VERORDENING van den 11 Januarij 1872 (G. B. No. 1) houdende intrekking van eenige verordeningen betreffende den verkoop van dranken, en vaststelling van een reglement van Politie op de koffijhuizen, logementen en op de huizen waar gelagen gezet, nachtverblijf verstrekt of openbare feesten of vermakelijkheden gehouden worden, gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 19 November 1890 (G. B. No. 26), 28 Juli 1893 (G. B. No. 21), 23 September 1905 (G. B. No. 63), 21 April 1906 (G. B. No. 19), 29 November 1915 (G. B. No. 78), 5 December 1935 (G. B. 1936 No. 42) en bij de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

Art. 1.

De publicatiën van 12 November 1830 (G. B. No. 15) en 4 Julij 1853 (G. B. No. 6) en de artt. 25 en 26 der publicatie van 10/16 Februarij 1857 (G. B. No. 3), in stand gehouden bij publicatie van 30 December 1858 (G. B. No. 8), waarbij voorzieningen worden vastgesteld ten aanzien van het verkoopen van dranken aan Paramaribo en in de districten Nickerie en Coronie, worden ingetrokken en buiten werking gesteld.

Art. 2. (1)

Hij, die te Paramaribo een koffiehuis, tapperij of eenige inrichting of gelegenheid, waar men gelagen zet, feesten of vermakelijkheden houdt, waartoe aan het publiek met of zonder betaling de toegang wordt verleend, opricht, in werking brengt, overneemt of verplaatst zonder vergunning van den Districts-Commissaris, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste twee honderd gulden.

(1) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 1 van de verordening van 23 September 1905 (G. B. No. 63), bij art. 1 van de verordening van 21 April 1906 (G. B. No. 19), bij art. 5 juncto art. 4. sub 14o. van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en opnieuw vastgesteld bij artikel 1 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

Hij, die, anders dan in het geval van het eerste lid, te Paramaribo een societeit, eethuis, gaarkeuken of eenige andere inrichting of gelegenheid, waartoe aan het publiek met of zonder betaling de toegang wordt verleend tot het nuttigen ter plaatse of in de onmiddellijke omgeving van eetwaren of drinkwaren, houdt, opricht, in werking brengt, overneemt of verplaatst zonder vergunning van den Districts-Commissaris, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste een honderd gulden.

De vergunning wordt verleend voor een bepaalde plaats en kan in buitengewone gevallen ook gegeven worden voor een bepaalden tijd, welke kan worden verlengd.

De vergunning kan worden geweigerd, indien de lokaliteit, waarvoor deze wordt gevraagd, niet voldoet aan nadere door den Gouverneur te stellen eischen, of wanneer de omgeving zich daartoe niet leent.

De Districts-Commissaris is bevoegd aan de vergunning voorwaarden te verbinden, waarbij, voorzover het eene vergunning krachtens het eerste lid betreft, ook het schenken, toedienen of verstrekken van alcoholhoudende dranken aan bepaalde categorieën van personen kan worden verboden.

Het niet nakomen of overtreden van de bij de vergunning gestelde voorwaarden wordt ten hoogste met de in het eerste onderscheidenlijk het tweede lid van dit artikel genoemde geldboete gestraft.

Art. 3. (2)

De houders dier inrichtingen of gelegenheden, of degenen, die voor hen als tusschenpersoon optreden, zijn verplicht die des avonds ten tien ure te sluiten.

Het is hun verboden na dat tijdstip vóór des morgens ten zes ure, gelagmakende personen of bezoekers te ontvangen, op verbeurte van een geldboete van ten hoogste vijftig gulden of hechtenis van ten hoogste acht dagen.

(2) Dit artikel is aangevuld bij art. 5 van de verordening van 21 April 1906 (G. B. No. 19), gewijzigd bij art. 5 juncto art. 4, sub 14o van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en nader gewijzigd en aangevuld bij art. 2 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48). Zie ook art. 10 van de Zondagsrustverordening (geldende tekst G. B. 1944 No. 65).

Art. 4 (3)

Zij zijn verplicht te tien ure des avonds den gelagmakende personen of bezoekers aan te zeggen, dat deze behooren te vertrekken, en, bij weigering of nalatigheid van aan die aanzegging te voldoen, daarvan dadelijk kennis te geven of te doen geven aan de ronde der politie of aan het bureau van politie.

Indien bij zoodanige kennisgeving, de politie na tien ure des avonds gelagmakende personen of bezoekers bij hen vindt, wordt ieder dier gelagmakende personen of bezoekers gestraft met een geldboete van f 0.50 tot f 3.— of hechtenis van ten hoogste drie dagen.

Indien, zonder zoodanige kennisgeving, de politie na tien ure des avonds gelagmakende personen of bezoekers bij hen vindt worden de houders dier inrichtingen of gelegenheden, of degenen, die voor hen als tusschenpersoon optreden gestraft met een geldboete van ten hoogste vijftig gulden of hechtenis van ten hoogste acht dagen.

Art. 5. (4)

Als gelagmakende personen of bezoekers worden niet beschouwd de leden des huisgezins van den houder of degene, die voor hem als tusschenpersoon optreedt, noch ook zij wier tegenwoordigheid wegens dringende omstandigheden vereischt wordt.

Art. 6. (5)

Aan den Districts-Commissaris blijft de bevoegdheid overgelaten om, onder zoodanige voorwaarden als hij naar gelang van omstandigheden geraden zal oordeelen, vergunning te verleenen om de inrichtingen of gelegenheden vermeld bij art. 2 ook na tien ure open te houden.

(3) Dit artikel is aangevuld in bij art. 5 van de verordening van 21 April 1906 (G.B. No. 19); gewijzigd bij art. 5 juncto art. 4, sub 14o van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en bij art. 3 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48.)

(4) Dit artikel is aangevuld bij art. 4 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

(5) Dit artikel is gewijzigd bij art. 5 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

Art. 7. (6)

Ingeval van ongeregeldheid of vechterij in een der inrichtingen of gelegenheden bedoeld in art. 2, zal de houder of degene, die voor hem als tusschenpersoon optreedt, daarvan dadelijk aan de ronde der politie of aan het bureau van politie kennis moeten geven, op verbeurte eener boete van f 0.50 tot f 25.—

Art. 8. (7)

De in art. 2 bedoelde vergunning kan worden ingetrokken :

1o. Wanneer de houder van de aldaar genoemde inrichtingen of gelegenheden of degene, die voor hem als tusschenpersoon optreedt,

a. is veroordeeld :

hetzij tot eene vrijheidsstraf van tenminste een jaar,

hetzij wegens overtreding van een der artikelen 190, 257, 259bis, 424, 425, 425bis, 465, 469, 470 1o en 471 van het Wetboek van Strafrecht, hetzij binnen de laatste twee jaren twee malen wegens overtreding dezer verordening ;

b. bij rechterlijke uitspraak is ontzet van een of meer rechten vermeld in art. 32 van het Wetboek van Strafrecht, zolang het gemis van dat recht tengevolge van die ontzetting voortduurt ;

c. tot het plegen van ontucht gelegenheid biedt of ook in ander opzicht van een bekend slecht levensgedrag is ;

2o. Wanneer zich in de inrichting of gelegenheid waarvoor de vergunning is verleend, feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen dat de voortdoring der vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid ;

3o. Wanneer van eene verleende vergunning gedurende drie maanden achtereen opzettelijk niet is gebruik gemaakt.

(6) Dit artikel is gewijzigd bij art. 2 van de verordening van 28 Juli 1893 (G. B. No. 21) ; bij art. 5 juncto art. 4, sub 14o, van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en gewijzigd en aangevuld bij art. 6 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

(7) Dit artikel is gewijzigd bij art. 2 van de verordening van 23 September 1905 (G. B. No. 63) ; bij art. 5 juncto art. 4 sub 14o van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en gewijzigd en aangevuld bij art. 7 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

Art. 8bis, ⁽⁸⁾

Bij eene veroordeeling op grond van artikel 2 is de Districts-Commissaris bevoegd de inrichting of gelegenheid te sluiten.

Art. 9. ⁽⁹⁾

De houders van inrichtingen of gelegenheden, of degenen die voor hen als tusschenpersoon optreden, vermeld bij art. 2 staan ten opzichte van hun bedrijf onder het onmiddellijk toezigt der politie voor zooveel de openbare orde, veiligheid en zedelijkheid in die inrichtingen of gelegenheden aangaat, en moeten zich gedragen naar de bijzondere bevelen, die hun te dien opzichte door de politie worden gegeven.

Art. 10 ⁽¹⁰⁾

Al wie na de afkondiging dezer verordening te Paramaribo een logement, herberg, slaapstede of eenige gelegenheid tot het verschaffen van nachtverblijf aanhoudt, oprigt, in werking brengt, overneemt of verplaatst, is verplicht daarvan schriftelijk kennis te geven aan den Districts-Commissaris, binnen acht dagen na de overneming, oprigting of verplaatsing, op verbeurte eener geldboete van f 0.50 tot f 50.—

Art. 11. ⁽¹¹⁾

Alle logementhouders, herbergiers, houders van slaapsteden, en in het algemeen allen, die er hun bedrijf van maken aan personen nachtverblijf te verschaffen, zijn verplicht vóór half elf ure des avonds aan het bureau van politie in te leveren

(8) Dit artikel is ingevoegd bij art. 2 van de verordening van 21 April 1906 (G. B. No. 19) en gewijzigd en aangevuld bij art. 8 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

(9) Dit artikel is gewijzigd en aangevuld bij art. 9 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

(10) Dit artikel is gewijzigd bij art. 5 juncto art. 4, sub 14o van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en gewijzigd en aangevuld bij art. 10 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

(11) Bij art. 5 juncto art. 4, sub 14o van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) is het 2e lid van dit artikel gewijzigd.

eene door hen onderteekende lijst, volgens een ten voorzegenen burele verkrijgbaar model, houdende opgave van alle personen, die gedurende dien dag tot het houden van nachtverblijf ten hunnent zijn aangekomen. Van hen, die na tien ure des avonds, doch vóór acht ure des morgens aankomen, wordt de bedoelde lijst in denzelfden morgen vóór 10 ure aan het bureau van politie ingeleverd.

Elk verzuim wordt gestraft met eene geldboete van f 0.50 tot f 3.—

Art. 12. ⁽¹²⁾

Op de gelegenheden vermeld bij art. 10, waar tevens wordt uitgeoefend een der beroepen bedoeld bij art. 2, zijn van toepassing de artt. 2—9, voor zoover daar andere personen worden ontvangen, dan die daar nachtverblijf houden of bij deze toegang hebben.

Art. 13. ⁽¹³⁾

Geene openbare muziek- of danspartijen, feesten of vermakelijkheden, tentoonstellingen, muziekuitvoeringen en dergelijke worden te Paramaribo gehouden zonder voorafgaande vergunning van den Districts-Commissaris, waaraan deze voorwaarden kan verbinden.

Overtreding van dit artikel en van de gestelde voorwaarden wordt gestraft met eene geldboete van f 0.50 tot f 300.— of hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Art. 14. ⁽¹⁴⁾

Tot het houden van toezigt op de uitvoering der voorschrif-

(12) Dit artikel is gewijzigd bij art. 3 van de verordening van 23 September 1905 (G. B. No. 63) en nader gewijzigd bij art. 11 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

(13) Dit artikel is gewijzigd bij art. 5 juncto art. 4, sub 14o van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78) en gewijzigd en aangevuld bij art. 12 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48). Zie ook art. 10 van de Zondagsrustverordening (G. B. 1944 No. 65).

(14) Dit artikel is aangevuld bij art. 3 van de verordening van 21 April 1906 (G. B. No. 19) en gewijzigd bij art. 13 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

ten van deze verordening zijn de ambtenaren en beambten van politie bevoegd ten alle tijde de inrichtingen of gelegenheden vermeld bij de artt. 2 en 10, ondanks de houders of degenen, die voor hen als tusschenpersoon optreden, binnen te treden.

De voormelde ambtenaren en beambten zijn bevoegd de in strijd met deze verordening of met de vergunning aanwezige personen, alsmede hen wier verdere aanwezigheid gevaar voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid oplevert, te verwijderen.

Van die verwijdering en van de redenen, die daartoe geleid hebben, wordt binnen vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt en aan de houders van die inrichtingen of gelegenheden, of degenen, die voor hen als tusschenpersoon optreden, in afschrift medegedeeld.

Art. 15. (15)

De houders der in deze verordening vermelde inrichtingen of gelegenheden of degenen, die voor hen als tusschenpersoon optreden, zijn verplicht ten allen tijde aan de ambtenaren en beambten van politie den toegang te verlenen.

Art. 15bis. (16)

Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van vijftig cents tot zes honderd gulden wordt gestraft hij, die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of eene vordering krachtens deze verordening gedaan, alsmede hij, die opzettelijk eenige handeling ter uitvoering van deze verordening ondernomen, belet, belemmert of verijdelt.

Art. 15ter (17)

Op de ter verkrijging eener vergunning door belangheb-

(15) Dit artikel is gewijzigd bij artikel 14 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

(16) Dit artikel is ingevoegd bij art. 4 der verordening van 21 April 1906 (G. B. No. 19) en is gewijzigd bij art. 5 juncto art. 4, sub 14° van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78).

(17) Het oorspronkelijke artikel, aanvankelijk ingevoegd bij art. 4 der verordening van 21 April 1906 (G. B. No. 19), is vervallen ingevolge art. 21 van de verordening van 29 November 1915 (G. B. No. 78). Het huidige artikel is ingevoegd bij art. 15 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

benden in te dienen verzoekschriften vinden de bepalingen van de verordening van 31 December 1923 (G. B. 1924 No. 19) op de heffing van leges ter Gouvernements-Secretarie, zooals deze thans luidt en eventueel gewijzigd of aangevuld mocht worden, dan wel vervangen, overeenkomstige toepassing.

Art. 16. (18)

De bovenstaande bepalingen zijn ook voor Nieuw-Nickerie, Totness, Albina, en Moengo en, voorts met uitzondering van artikel 11, voor al de districten geldig.

Tekst van art. 2 van de verordening van 5 December 1935 (G. B. 1936 No. 42) :

De in artikel 1 bedoelde verordening kan worden aangehaald als „Verordening op drankhuizen en huizen van openbare vermakelijkheden (G. B. 1872 No. 1)“.

Tekst van de Overgangsbepaling van de landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

Artikel 17.

Aan ieder, die bij het in werking treden dezer verordening houder is van een der in artikel 2 van de verordening van 11 Januari 1872 (G. B. No. 1, geldende tekst G. B. 1936 No. 100) bedoelde inrichtingen of gelegenheden en niet in het bezit is van eene vergunning op grond dier verordening, zooals deze luidt voor de inwerkingtreding van deze verordening, zal op zijn daartoe strekkend verzoek door den Districts-Commissaris worden verleend eene vergunning tot het houden dier inrichtingen of gelegenheden mits dit verzoek is gedaan binnen drie maanden na het in werking treden dezer verordening.

(18) Dit artikel is gewijzigd bij art. 5 van de verordening van 19 November 1890 (G. B. No. 26), bij art. 1 van de verordening van 28 Juli 1893 (G. B. No. 21), opnieuw vastgesteld bij art. 2 van de verordening van 5 December 1935 (G. B. 1936 No. 42) en gewijzigd bij art. 16 van de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 48).

Na verloop van den bedoelden termijn van drie maanden zijn, indien geene vergunning is aangevraagd of verkregen, op den houder van een der bedoelde inrichtingen of gelegenheden het eerste lid en tweede lid van artikel 2 van de verordening van 11 Januari 1872 (G. B. No. 1 geldende tekst G. B. 1936 No. 100) van toepassing, zooals bij deze verordening gewijzigd en aangevuld.

De vergunning kan alleen worden geweigerd op de gronden vermeld in art. 8 van de verordening van 11 Januari 1872 (G. B. No. 1, geldende tekst G. B. 1936 No. 100) of wanneer de lokaliteit waarvoor de vergunning wordt gevraagd, niet voldoet aan de door den Gouverneur te stellen eischen. In het laatste geval zal aan den houder worden toegestaan om zijn lokaliteit, wanneer deze niet voldoet, in overeenstemming met de gestelde eischen te brengen uiterlijk een jaar na de aanvraag.

De voor de inwerkingtreding van deze verordening door den Gouverneur of andere autoriteiten dan de Districts-Commissaris verleende vergunningen worden geacht verleend te zijn door den betrokken Districts-Commissaris, en wel voor den tijd van vijf jaar na inwerkingtreding van deze verordening.

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 30 Mei 1944 No. 1493, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van den geldenden tekst van de „Zondagsrustverordening” (G. B. 1908 No. 42).

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Gehoord den Procureur-Generaal ;

Herlezen de resolutie van 20 April 1944 No. 1058 ;

Besluit :

Te bepalen dat de „Zondagsrustverordening” (G. B. 1908 No. 42), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 31 Januari 1913 (G. B. No. 34), 29 November 1915 (G. B. No. 78), 8 April 1927 (G. B. No. 65) en bij de Landsverordening van 20 April 1944 (G. B. No. 47) nevens afschrift van deze resolutie, in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 30sten Mei 1944.

J. C. BRONS.

Uitgegeven, den 19^{den} Juni 1944.

De Gouvernements-Secretaris,

G. MERTENS.

Tijd.